

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد: حسین امیری، ۱۳۹۶

بررسی تطبیقی عشق از نظر ابن عربی و غزالی

هر چند سخن گفتن در باب عشق چندان ساده نیست، چراکه عشق چشیدنی است نه شنیدنی و گفتنی، عجیب است که همین معنای بلند خمیر مایه فطرت و نهاد آدمی است، به طوری که شاید بتوان ادعا کرد که در هیچ فرهنگ و مذهب و نحله‌ای نیست که اسم و رسم آن یا معنی و مصداقش به نحوی جلوه نکرده باشد. عشق از دیدگاه ابن عربی و غزالی، از اسرار الهی است و همچنان که قلم تاب نوشتن از عشق را ندارد، حد و تعریف منطقی هم قادر به تحلیل چیستی عشق نیستند. هرکس عشق را تعریف کند در واقع آن را نشناخته است. کسی می‌تواند عشق را بیابد که جرعه‌ای از این جام نوشیده باشد. با این شرایط در این پژوهش به دنبال پاسخگویی به این سوال هستیم که ماهیت عشق از دیدگاه غزالی و ابن عربی چیست؟ برای پاسخگویی به این سوال در این پژوهش از روش توصیفی تطبیقی استفاده شده است و یافته‌ها نشاندهنده این است که نزد ابن عربی و غزالی مقام عشق بس شریف است، چرا که اصل و اساس هستی و انگیزه تجلیات جمال مطلق و گوهر هستی انسان، کامل‌ترین آینه دار جمال ربوبی، جز عشق نیست.

کلیدواژه‌ها: عشق، محبت، فطرت، غزالی، ابن عربی

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۰۴۱۰۹۵۱۰۰۱
تاریخ دفاع: ۱۳۹۶/۰۶/۰۸
رشته‌ی تحصیلی: فلسفه و حکمت اسلامی
دانشکده: علوم انسانی
استاد راهنما: دکتر حسین بهروان

M.A. Thesis:

Comparative study Arabic and love from the perspective of Ibn al-Ghazali

Speaking about love is not so simple, because love is tangible. It is strange that this rich meaning of love is the essence of nature of human, so that it may be claimed that there is no culture and religion in which the name and structure of love or an example of love has not appeared. From the perspective of Ibn Arabi and Ghazali, love stems from the divine's secrets. Despite the vast amount of information and the number of factual details assembled during the past centuries, None of the mystics has been able to express the pure meaning of love. It is believed that anyone who defines love, does not actually know it. Moreover, until recently most of the studies carried out within this field have suffered from a lack of metaphysical penetration and sympathetic insight in a way that no one could understand love except who sipped it. The present work hopes to redress partially the structure of love

from the perspective of Ibn Arabi and Ghazali. In this article we employed the descriptive-comparative method to address this issue. The study revealed that love from the perspective of Ibn Arabi and Ghazali is very dignified, since the foundation of being and the motive of manifestations of the absolute beauty and the essence of human existence is nothing but love.